

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til statsministeren, trafikministeren, miljøministeren og udenrigsministeren [om, hvilke konsekvenser regeringen vil drage af de nye oplysninger, der er fremkommet om etableringen af en Øresundsforbindelse].

Af Ole Donner (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 23/11 93).

Anden næstformand (Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde. (Periodisering af bidrag).

Af finansministeren (Lykketoft).

(FremSAT 14/10 93. Første behandling 27/10 93. Betænkning 24/11 93).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Helge Sander (V):

Venstre har hverken lod eller del i skattereformen fra i sommer, og vi har også ved flere lejligheder givet udtryk for, at vi er mest fristet til at sige, at regeringen selv må tage ansvaret for den del af det, som kræver en efterbehandling.

Men selv om der her er tale om nogle tekniske justeringer, som i virkeligheden betyder en skærpelse af gældende lovgivning, vil vi gerne ved denne anden behandling meddele, at vi undlader at stemme ved lovforslagets tredje behandling. Selv om jeg må erkende, at den behandling, vi har haft i udvalget, senest med

Finansrådets henvendelse, har gjort et vist indtryk på os, ændrer det ikke ved, at Venstre undlader at stemme.

Gerda Thymann Pedersen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Kai Dige Bach, ikke kan være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige følgende:

Vi har lovet at redegøre for vores stilling ved anden behandling. Under udvalgsbehandlingen er der fremkommet oplysninger, som betyder, at dette lovforslag ikke kun er en teknisk rettelse af, at beregningen af bruttoskatten sker efter indtjeningsperioden i stedet for på det tidspunkt, hvor lønmodtageren får udbetalt sin løn.

Det viser sig også nu, at der er vanskeligheder hos pengeinstitutter og pensionselskaber med at periodisere pensionsindbetalinger ved årsskiftet. Vi mener, at der vil vise sig fortsatte problemer med, at bruttoskatten ikke som foreslået af os skal indbetales af arbejdsgiveren ligesom al anden bruttoskat.

I øvrigt skal det lige nævnes, at vi selvfølgelig ikke er imod, at der også skal betales bruttoskat af vederlag som f.eks. folketingsmedlemmers aflønning. Vi vil høfligst undlade at stemme ved den endelige afstemning.

Gade (SF):

Jeg skal på mit partis vegne meddele, at vi kan medvirke til at gennemføre disse ændringsforslag, som vi skal tage stilling til i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2-8, § 1, således ændret, § 2 og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og offererstatningsloven. (Bekæmpelse af vold).

Af justitsministeren (Erling Olsen).
(Fremsat 18/11 93).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpet indsats mod voldskriminaliteten m.v.).

Af Helge Adam Møller (KF) og Svend Aage Jensby (V) m.fl.
(Fremsat 26/10 93).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Olsen):

De to forslag, som behandles samlet i dag, vedrører begge initiativer, der har til formål at bekæmpe voldskriminaliteten. Jeg synes, det er glædeligt, at det på denne måde markeres, at der er et bredt flertal i Folketinget, der ønsker en effektiv indsats mod volden. Der er jo ingen tvivl om, at voldskriminaliteten er et centralt samfundsproblem. Her tænker jeg ikke kun på det ubehag og de skadevirkninger, som et voldeligt overfald medfører for offeret, men volden er også udtryk for gerningsmandens mangel på respekt for sine medmennesker og for den samfundsorden, som vi alle er afhængige af.

Desuden lever mange mennesker i frygt for at blive offer for en voldsforbrydelse, og uset om denne frygt i realiteten er velbegrundet eller ej, eller om en nærmere statistisk analyse i virkeligheden vil vise, at risikoen for at blive udsat for en voldsforbrydelse er ringe sammenlignet med andre af livets risici, er frygten en realitet, som vi må forholde os til.

Der er derfor ingen grund til at diskutere, om nogle her i Tinget er mere opsatte på at bekæmpe voldskriminaliteten end andre. De foreliggende forslag viser efter min opfattelse, at vi i Folketinget kan stå sammen om den sto-

re opgave, det er at iværksætte og forstærke indsatsen på dette område.

Det, som vi i dag skal drøfte, er derimod, hvilke virkemidler der bør tages i anvendelse imod volden. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på de initiativer, der er indeholdt i regeringens forslag om bekæmpelse af voldskriminaliteten, men blot henvise til lovforslagenes mange elementer.

Derimod vil jeg knytte nogle bemærkninger til de virkemidler, som medlemmer af Det Konservative Folkeparti og partiet Venstre finder velegnede til en skærpet indsats mod voldskriminaliteten. Der peges først på en generel skærpelse af strafferammerne i straffelovens § 244, § 245 og § 246. Strafferammen for den almindelige voldsbestemmelse i § 244 skal således forhøjes fra 1 år og 6 måneder til 2 år. Maksimumsstraffen for den kvalificerede vold efter § 245 skal forhøjes fra 4 til 5 års fængsel, og strafferammen for den allervordeste vold i § 246 skal forhøjes fra 8 til 10 års fængsel.

Jeg synes, at der her er grund til at nævne, at disse straffelovsbestemmelser blev revideret i 1989 i den forrige regerings tid. Formålet med denne revision var at forenkle voldsbestemmelserne, der indtil da havde været unødigt detaljerede i opregningen af de omstændigheder, der kan kendetegne en voldsforbrydelse som mere eller mindre grov eller strafværdig.

Ved revisionen blev der endvidere fastsat nogle realistiske og tidssvarende strafferammer for disse voldsbestemmelser. De straffe, der i dag udmåles for voldsforhold, kan rigeligt holdes inden for de gældende strafferammer. Jeg finder derfor ikke, at der er behov for en generel forhøjelse af strafferammerne.

Med forslaget tilsigtes der imidlertid tillige en generel forhøjelse i alle voldssager på en tredjedel i strafudmålingen i forhold til det gældende niveau.

Jeg mener ikke, at en sådan helt generel og unuanceret strafforhøjelse er et egnet middel til at bekæmpe voldskriminaliteten. For det første mener jeg ikke, at en sådan generel og unuanceret straffskærpelse så kort tid efter lovændringen er sagligt velbegrundet. For det andet gør netop den generelle strafforhøjelse det vanskeligt at sætte ind med straffskærpelser på de områder, hvor der er et særligt behov og en særlig saglig begrundelse for at sætte ind med en forhøjet straf. Det er baggrunden for, at re-